

Tanca de l'antiga casa d'Antoni Miquel

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Pilar, 12
Emplaçament Carrer del cas antic que uneix la plaça de l'Església amb i la Immaculada Concepció
Alçada: 326

Coordenades:

Latitud: 41.53073
Longitud: 1.68537
UTM Est (X): 390328
UTM Nord (Y): 4598510

Classificació

Número de fitxa 08044 - 150
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XIX-XX
Any 1880-910
Autoria de l'element: De la reforma de 1925, Domènec Sugranyes, arquitecte.
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 0487806CF9908N
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dc., 13/01/2016 - 01:00

Descripció

Part de la tanca modernista de l'antiga casa d'Antoni Miquel i Costas. És un mur massís paredat arrebossat, compost de quatre trams amb tres pilars intermedis. El coronament té una imposta ondulada.

Observacions:

També conegut com: Tanca de Cal Genyo, Tanca de l'Hotel Capelló. Tram de tanca representatiu de la finca d'Antoni Miquel i Costas, marquès de la Pobla de Claramunt, que ocupava els actuals terrenys de la plaça Catalunya.

Història

El propietari de la casa fou Antoni Miquel i Costas, el Marquès de la Pobla de Claramunt, un dels més importants paperers catalans i d'Espanya entre finals del segle XIX i inicis del segle XX. "El Guenyo", com era conegut popularment, va néixer en una família amb gran tradició paperera. L'empresa familiar era "Miquel y Costas Hnos" materialitzat en la constitució, el 14 de setembre de 1902, de Miquel y Costas & Miquel S. en C. (MCM). A partir d'aleshores, la propietat de l'empresa era compartida per Antoni i el fills de Llorenç. La producció va tenir amplis contactes amb l'Havana, Valparaíso (Xile), Buenos Aires i Mèxic DF. La conquesta del mercat espanyol es va fer ja entrat el segle XX amb la marca Smoking.

El matrimoni Miquel i Mas va endegar diferents accions de mecenatge com la restauració a la dècada de 1920 de la capella de Santa Bàrbara de la Font de la Reina. Aquestes actuacions varen contribuir a què Antoni obtingués el títol de Marquès de la Pobla de Claramunt, segons Reial l'any 1925. Poc després de la mort d'Antoni Miquel, 1927, es va activar la idea de la construcció d'unes escoles a Capellades que portessin com a nom el seu títol nobiliari. La seva vídua fou la principal impulsora del projecte "Centre Escolar Marquès de la Pobla.

La casa es va començar a construir a inicis de la dècada de 1880, era situada al bell mig d'un parc que ocupava la part nord del carrer del Pilar (o del Serra), des del solar que seria ocupat per la «Villa Canals» (futura caserna de la guàrdia civil) fins gairebé el carrer de La Canaleta. La casa estava situada al carrer del Pilar núm. 4 segons el Registre fiscal de 1906. Cap a l'any 1925 s'hi va fer una important reforma dirigida per Domènec Sugranyes (1878-1938), continuador de les obres de la Sagrada Família.

El resultat del projecte va ser un edifici on a la planta baixa hi havia un porxo amb columnes i al primer pis de la façana principal es podia admirar una balconada amb una barana treballada i les finestres emmarcades per grans medallons i garlandes vegetals. A l'interior destacava l'escalinata de marbre, els magnífics vitralls emplomats, la fusteria noble i una magnífica biblioteca. Tota la vorera nord del carrer del Pilar era recorreguda per una tanca d'estil modernista que delimitava la propietat d'Antoni Miquel, llevat de la part central que tenia una entrada majestuosa.

D'aquesta tanca "gaudiniana" avui dia només se'n conserva un tros situada entre el número 12 del carrer del Pilar i l'inici del carrer Pare Bernardí. L'edifici no responia a un sol estil, sinó que s'hi barrejaven elements modernistes, renaixentistes, colonials, etc, evocadora de les vinculacions dels seus propietaris amb el mercat antillà.

Durant la guerra civil de 1936-1939 la casa fou ocupada per les Joventuts Llibertàries. Acabada la guerra, la família Miquel ja no hi va tornar a viure. Així, el 1941 es va obrir l'anomenat "Hotel Pensión Capelló". Als anys 60 fou adquirida per un restaurador barceloní en representació d'una societat (Capelló SA) que l'enderrocà l'any 1964 i en feu donació.

Bibliografia

SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatès de Hita, Gemma.

Vista general de l'Hotel Capelló, just abans d'iniciar l'enderrocament, una vegada destrossat el jardí i tallats els arbres. Fotos: A. QUINTANA

Revista *La Miranda*. maig 1989. Capellades